

Reescriuint una carta a Pere Puig Adam.

Admirat professor Pere Puig Adam,

Ara es compleixen 117 anys que vostè va venir a aquest món i, malauradament, ja en fa 57 que ens va deixar. No sap vostè com ho l'hem trobat a faltar!. Per als matemàtics no sé si hi ha un cel especial però per els professors de matemàtiques bons si que sé que n'hi ha un. Allà esta vostè amb Julio, Pere, Lluís Antoni, Manuel, Gonzalo, Maria, Miguel I tants d'altres. Estem ja en l'any 2017, i avui, 17 de novembre, ens hem reunit a la Facultat de Matemàtiques de la Universitat de Barcelona, en que vostè es va formar, per dedicar-li una sessió d'homenatge I de record. El nou grup CÚBIC de didàctica ho ha fet possible.

El que subscriu no va tenir ni l'oportunitat ni l'honor de conèixer-lo. No obstant això la seva figura sempre m'ha acompanyat. Ja com a alumne de primària, vostè era citat reiteradament per la meva mare com un mític matemàtic al que va tenir la sort de tenir com a professor sent una adolescent. Moltes vegades em va recitar de memòria una entranyable carta que vostè li va enviar durant la guerra civil i que la meva mare va conservar sempre al calaix dels documents per al record, i en la memòria de la gratitud.

Així doncs, el meu primer record de vostè va ser com a professor de matemàtiques, eficient i sensible. Van passar els anys i llavors el vaig conèixer com a autor, va ser en un cinquè curs de la meva batxillerat en què vaig gaudir consultant com a text un dels seus últims llibres per a aquell curs. Potser aquella obra va influir, en part, al meu interès per les matemàtiques. Ja a la universitat, els seus llibres de Geometria Mètrica, Càlcul Integral i Equacions Diferencials, tan clars i complets, contrastant amb la mediocre bibliografia autòctona editada després del 60, van seguir sent d'enorme ajuda.

Els seus abundants llibres de batxillerat són ja incunables de les biblioteques que ningú reedita, encara que molt professorat enyora. No obstant això els seus llibres universitaris segueixen miraculosament vius, consultats i referenciats ... són ja, amb dret propi, clàssics dins de la nostra bibliografia matemàtica.

El seu decàleg, 62 anys després, si simplement es modernitza en els termes emprats, segueix sent un magnífic resum del que l'ensenyament de les

matemàtiques hauria de ser. A aconseguir fer el seu decàleg possible s'ha anomenat avui "reforma".

Catalunya viu avui moments molt difícils. Alguns com els que vostè ja va viure fa molts anys. Però com es dedueix d'aquestes línies aquí seguim parlant de vostè, citant-lo com a referent, inspirant-nos en el seu llegat escrit i en les seves idees. Sàpiga que ningú més ha tingut tanta influència durant tant de temps. I no és temerari pensar que en els anys que vindran "el nostre Puig-Adam" seguirà sent aquest professor enyorat que va saber unir a la seva privilegiada intel·ligència, l'amor per la seva tasca docent i per tots els joves que amb ell van aprendre, alhora, matemàtiques i humanitat. Gràcies per la seva tasca i pel seu exemple! Des de l'emoció de la memòria.

Claudi